

a § 41/3 zák. z 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. derogovaly ustanovením dosavadní jeho smlouvy služební, pokud tato byla pro něho méně příznivá, nežli předpisy zákona. Ježto citované zákony zásadně přiznávají obecnímu úředníku nárok na výslužné a zaopatřovací platy a výjimka stanovená v § 22, jak nesporno, v daném případě nenastává, pozbyla tím platnosti i ustanovení dosavadní smlouvy služební uzavřené mezi obcí a Alb. J., která nárok posléze jmenovaného na pensijní a zaopatřovací požitky vylučovala; tomuto vznikl přímo ze zákona proti obci nárok na tyto požitky toho obsahu a rozsahu, jak jej normuje zákon, a obci povinnost, aby nárok ten uznala a splnila. Rozhodnutí zemského výboru, kterým usnesení obce nárok ten odpírající jako nezákonné bylo zrušeno, je tedy se zákonem ve shodě, i bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 1507.

Pensijní pojišťování: Řídící osoba v oddělení nasouvačů v mechanické tkalcovně podléhá pensijnímu pojištění. Okolnost, že osoba ta koná některé kvalifikované práce pouze v zastoupení a za kontroly a odpovědnosti třetí osoby, nemění ničeho na jejich podstatě.

(Nález ze dne 18. září 1922 č. 12.649.)

Věc: Firma N. L. v N. L. proti ministerstvu sociální péče o pojistnou povinnost pensijní Viléma B.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím zemské politické správy v Brně nebylo vyhověno odvolání firmy N. L. z výměru zemské úřadovny I. všeobecného pensijního ústavu pro zaměstnance v Brně ze dne —, jímž byl Vilém B. prohlášen za povinného pensijním pojištěním, poněvadž B. jest činným jako správce oddělení nasouvačů, rozděluje přízi nasouvačům, přijímá od nich navinuté cívky, jest zodpovědným za případné chyby a zanáší vydávanou přízi za účelem vypočítání mzdy do mzdových knížek, takže vzhledem na vyličenou činnost podléhá dle § 1 zák. ze dne 5. února 1920 č. 89 sb. z. a n. pojistné povinnosti pensijní.

Odvolání firmy N. L. nevyhovělo ministerstvo sociální péče z důvodů v rozhodnutí v odpor vzatém obsažených.

O stížnosti uvážil nss toto:

Úřad položil svému rozhodnutí za základ onu skutkovou podstatu, která obsažena jest ve výsledku Viléma B., k němuž zaujal stanovisko i zástupce firmy Mořic M. Při tomto výsledku označil se Vilém B. výslovně jako řídící oddělení nasouvačů v mechanické tkalcovně stěžující si firmy a nepopřel uvedený zástupce firmy v podstatě ani toto označení ani ostatní údaje B., jenž prohlásil, že nevykonává jako nasouvači práce manuální u pracovních strojů, nýbrž že dostává přízi ve stavu nenavinutém, že ji přiděluje jednotlivým nasouvačům, přijímá od nich pak navinuté cívky a jest zodpovědným za jejich práci. Toto líčení vzal jmenovaný zástupce firmy nejenom na vědomí, nýbrž označil je výslovně za správné. V tom, že zástupce firmy ono vyličení služebních výkonů Viléma B. bez výhrady uznal, aniž na jednotlivé stránky tohoto výkonu reagoval, nutno spatřovati úplný souhlas jeho s tím, že tato činnost před-

stavuje činnost osoby, za jakou se B. sám označil, totiž jako řídicího oddělení nasouvačů. Tento souhlas zástupce firmy vztahoval se proto i na to, že činnost Viléma B. se podstatně liší od mechanické práce nasouvačů, že B. naopak za způsob, jakým nasouvači vykonávají svoji práci, jest zodpovědným, což znamená, že se od něho žádá, aby práci co do konání mechanického procesu navinování zkoumal a za způsob dobrého navinování ručil.

V takové činnosti nutno však spatřovati nejenom činnost převážně duševní, nýbrž zejména činnost osoby, která k pracím jiných osob pravidelně dozírá, tudíž činnost mistra, jenž ovládá sám dotčený pracovní proces, vytýká a zlepšuje nesprávný výkon pracovní a umožňuje správné dohotovení zboží. Avšak Vilém B. udal ještě, že zanáší přízi, již odevzdává jednotlivému nasouvači, do jeho knížky a že pak provádí každého téhodne spočítání mzdy a její výplatu. Skutečný výkon této činnosti Viléma B. zástupce firmy přiznal, dodal však v tomto směru, že vypočítávání mzdy Vilém B. obstarává prozatím 3 až 4 neděle, že se to děje na jeho, t. j. M-ovu zodpovědnost a že B. v této služební vlastnosti jest pouze jeho zástupcem. Děje-li se však služební výkon v zastoupení Mořice M., pak jest tento výkon totožný s prací zastoupeného a rovná se kvalitě výkonu jeho. Zjištění konečné mzdy jednotlivého nasouvače a výplata mzdy však znamená výkon duševní, při čemž není rozhodujícím, že výsledek činnosti podléhá ještě další kontrole a že třetí osoba za kvalitu činnosti vykonávající osoby ručí. Z toho jde, že i co do podstaty této další činnosti Viléma B. nutno vyjádření zástupce firmy pokládati za úplný souhlas jeho, poněvadž výhradu zástupcem firmy učiněnou podle zákona nelze pokládati za rozhodující. Jestliže za tohoto stavu věci dospěl žal. úřad na základě bezvadně zjištěné skutkové podstaty k závěru, že Vilém B. vzhledem na svoji činnost podléhá dle § 1 zákona z 5. února 1920 č. 89 sb. z. a n. pojistné povinnosti pensijní, nemohl v tom nss shledati nezákonnost. Dovolává-li se firma ve své stížnosti vyjádření živnostenského inspektorátu ze dne —, stačí podotknouti, že úřady, jimž přísluší rozhodovati o povinnosti pensijní, nejsou na projev mínění živnostenského inspektorátu vázány.

Č. 1508.

Stavební právo (Praha): I. * Aby stavba měla dostatek vzduchu a světla, o to se musí postarati stavebník sám v mezích svého vlastního staveniště. Všeobecného veřejnoprávního nároku sousedů, aby stavbou na sousedním pozemku nebyl jim odnímán příliv vzduchu a světla, stavební řád nezná; nárok takový může býti opírán toliko o zvláštní ustanovení stav. řádu (na př. § 73 stav. ř. pro Prahu). — II. * Přípustnou výši nádvorní budovy ve smyslu § 73, odst. 6 stav. ř. pro Prahu dlužno posuzovati toliko podle niveau vlastního dvora bez ohledu na niveau dvorů domů sousedních.

(Nález ze dne 19. září 1922 č. 12.673.)

Věc: Ludvík a Růžena V. a Frant. K. v Ž. (adv. Dr. J. Sejk ze Žižkova) proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavbu nádvorní dílny truhlářské.